

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8C/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316205082
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2017:4316205082.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, v zast. JUDr. Barbora Korenecová, advokátka so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, proti žalovanej: C. L., nar. XX.XX.XXXX, R. XX, XXXXX Z., o zaplatenie 168,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Súd žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa prostredníctvom právnej zástupkyne žalobou doručenu Okresnému súdu Levice dňa 01.04.2016 domáhal zaplatenia sumy 168,94 eur s príslušenstvom, ktorú odôvodnil tým, že žalobca so žalovanou uzavrel dňa 07.01.2014 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 400 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 235,40 eur a úrokom vo výške 156,60 eur, spolu vo výške 792 eur za podmienok dohodnutých v Zmluve o úvere a to v 12-tich mesačných splátkach po 60 eur, počnúc dňom 14.02.2014. RPMN bola určená v zmluve vo výške 98% a úrok bol vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania v Zmluve o úvere a stratila výhodu splátok a dňa 15.01.2015 sa dlh stal splatným. Žalobca si v spore uplatňuje istinu vo výške 168,94 eur, úrok vo výške 39,15 % ročne vo výške 168,45 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne vo výške 7,97 eur, poplatok 235,40 eur, poplatok za upomienky 10 eur, zmluvnú pokutu vo výške 33 eur, úrok vo výške 39,15% ročne zo sumy 168,94 eur od 21.11.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 168,94 od 21.11.2015 do zaplatenia, trovy mediačného konania vo výške 171,51 eur a náhradu trov konania.

2. Súd dňa 03.05.2016 vyzval právnu zástupkyňu žalobcu, aby v lehote 10 dní súdu preukázala trovy mediačného konania vo výške 171,51 eur a poplatku za upomienky vo výške 10 eur.

3. Právna zástupkyňa žalobcu dňa 26.05.2016 zaslala súdu vyhlásenie mediátora zo dňa 31.07.2015 o skončení mediačného konania.

4. Súd dňa 27.06.2016 vyzval právnu zástupkyňu žalobcu, aby v lehote 10 dní zaslala súdu vyjadrenie či trvá na podanej žalobe, nakoľko v zmysle § 53 odsek 6 prvej vety Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Žalobca so žalovanou uzavreli dňa 7.1.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 400 eur. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere bola dohodnutá výška úrokovej sadzby vo výške 39,15 % ročne. Z úrokových mier poskytovaných

spotrebiteľských úveroch bankami na stránke NBS (www.nbs.sk) súd zistil úrokovú sadzbu 9,14 % ročne pri úveroch do 1 roka. Pokiaľ si ako žalobca uplatňuje úroky 39,15 % ročne, tieto sú neprimerane vysoké a podstatne prevyšujú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Takéto dojednanie o úrokoch odporuje dobrým mravom a je v rozpore s § 39, § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, a v danom prípade ide o absolútne neplatné zmluvné dojednanie.

5. Žalobca zaslal súdu dňa 21.07.2016 vyjadrenie, že trvá na podanej žalobe a to z dôvodu, že v čase uzatvorenia zmluvy zákon nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.06.2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31.05.2014. Znamená to, že obmedzenie výšky odplatu sa tu nebude aplikovať. Regulácia odplaty sa riadi § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutia peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

6. Súd vyzval uznesením 8C/52/2016-46 zo dňa 22.07.2016 žalovanú podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2010 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) aby sa k žalobe vyjadrila a poučil ju podľa § 292 CSP.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 15.08.2016 uviedla, že v konaní má byť považovaná za spotrebiteľku, nakoľko zmluvu so žalobcom u zatvorila ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalovaná nesúhlasí s tvrdením žalobcu uvedených v žalobe, nakoľko tento nezohľadnil jej úhrady a v prípade ak súd uzná nárok žalobcu požiadala o možnosť úhrady v splátkach v maximálnej výške 5,70 eur mesačne.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Súd pojednával za prítomnosti žalovanej a v ospravedlnenej neprítomnosti žalobcu a právnej zástupkyne žalobcu.

10. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že sa pridrižava písomného vyjadrenia, žalobca jej od leta 2016 sťahuje mesačne z platu po 60 eur, okrem 3 mesiacov kedy sa starala o chorého manžela a 2 mesiacov kedy bola práce neschopná.

11. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi najmä: žalobou, dohodou o plnení v splátkach, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými podmienkami, písomným vyhlásením mediátora, vyjadrením žalobcu, vyjadrením žalovanej, ospravedlnením a s celým ďalším obsahom spisu a výsluchom žalovanej zistil nasledovný skutkový stav veci:

12. Dňa 07.01.2014 formou predtlaču bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX medzi stranami sporu, ktorou žalobca poskytol žalovanej úver 400 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s poplatkom vo výške 392 eur, spolu vo výške 792 eur. Celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru čo predstavuje sumu 156,60 eur a administratívnych nákladov vo výške 235,40 eur. Výška RPMN bola určená 98% a doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru nastane 14.01.2015.

13. Strany sporu dňa 07.01.2014 formou predtlaču uzatvorili dohodu o plnení v splátkach k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX v ktorej sa žalovaná zaviazala uhradiť celkovú čiastku vo výške 782 eur v 12-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 66 eur počnúc dňom 14.02.2014. Spotrebiteľka zobrala na vedomie, že výška RPMN sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 309,86 %. Uvedená dohoda o plnení v splátkach k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.01.2014 je tiež typická formulárová zmluva vopred pripravená a naformulovaná. Ako to vyplýva zo žaloby, žalovaná uhradila sumu 198,-Eur. Z vyjadrenia žalobcu sa konštatuje, že žalovaná porušila podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nedodrжала splátkový kalendár, preto

jej žalobca oznámil, že v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere stratila výhodu splátok, dlh sa stal splatný v celosti a bola vyzvaná na úhradu celého dlhu. Z pripojených listín však súd nezistil, či došlo k zosplateniu dlhu, s akým dátumom a či táto skutočnosť bola žalovanej oznámená.

14. Súd spor vyhodnotil ako spotrebiteľský, nakoľko je nepochybné, že zmluva o spotrebiteľskom úver č. 405400986 uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a násl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), keďže žalobca pri poskytnutí úveru a uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Prevedeným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca sa žalobou domáha zaplatenia istiny vo výške 168,-Eur, úrokov 168,45 eur, úrokov z omeškania ako aj poplatku vo výške 235,40 Eur, poplatku za upomienku 10,- Eur a zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur titulom dohody o plnení v splátkach zo dňa 07.01.2014, ktorá mala tvoriť dodatok zmluvy o spotrebiteľskom úvere z toho istého dňa. V tejto súvislosti súd dospel k záveru, že dohoda o plnení v splátkach je neplatným právnym úkonom, ktorý bol uzavretý za účelom obchádzania súboru zákonov prijatých v súvislosti s ochranou spotrebiteľa ako slabšieho článku spotrebiteľského vzťahu. Je totiž zrejmé, že žalovaná uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere za účelom získania úveru vo výške 400,-Eur s úrokom vo výške 39,15% ročne za podmienky, že úver bude splácať pri výške ročnej percentuálnej miere nákladov 98%. Je potom obchádzaním zákona súbežného uzavretia dodatku zmluvy z toho istého dňa ako dohody o plnení v splátkach v ktorom je uvedené, že dlžník je povinný uhradiť celkovú výšku dlhu v sume 792,-Eur v 12. splátkach po 66,-Eur pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 309,86%. Súd preto vychádzal pri preskúmaní žalobného návrhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy zmluvu o plnení v splátkach v rámci predbežnej otázky posúdil ako zmluvu neplatnú nielen titulom obchádzania zákona tak, ako je to uvedené vyššie, ale aj pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ, pričom pre rozpornosť podstatných okolností zmluvy o úvere a dohody o plnení v splátkach je daná neplatnosť aj podľa § 37 OZ pre nedostatok určitosti a zrozumiteľnosti. Preskúmaním žalovanej zmluvy okrem toho súd zistil, že úroková sadzba 39,15 % je neprimerane vysoká, nakoľko vyše trojnásobne presahuje úrokové miery bánk za dané obdobie. Priemerná úroková sadzba bánk v januári 2014 pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do jedného

roka bola len 8,57 % p.a. Súd považoval ustanovenie úverovej zmluvy o ročnej úrokovej sadzbe pri úvere so splatnosťou 12 mesiacov vo výške 39,15% za neprimeranú zmluvnú podmienku a nekalú obchodnú praktiku žalobcu. Hoci úver je odplatný právny úkon, odplata vo výške 39,15%, ktorá predstavuje ročný úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Z týchto dôvodov v zmysle § 39 OZ je toto ustanovenie zmluvy neplatné. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, vid'. tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009 a sp.zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012. Takýto právny úkon je tiež neplatný v zmysle ustanovenia § 53 odst. 5 OZ, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Závazok platiť úroky ako odplatu (cenu) za poskytnutie peňažných prostriedkov je totiž podstatnou časťou zmluvy o úvere, kde tiež platí ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú. Obmedzujúce kritérium pokiaľ ide o výšku odplaty za poskytnutie úveru obsahuje ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pokiaľ v tejto súvislosti žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty, pretože ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, kedy odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľov sa riadi podľa predpisov účinných do 31.05.2014, súd uvádza, že v čase uzavretia zmluvy účinné ustanovenie § 53 ods. 6 OZ jednoznačne stanovoval tú skutočnosť, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Keďže v obdobných prípadoch mal súd za preukázané, že odplata činila v priemere 8,57%, je zrejmé, že v prípade úroku 39,15% je úrok rozporný s § 53 ods. 6 OZ.

24. Súd ďalej zistil, že zmluva č. XXXXXXXXX neobsahuje podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z. z., keďže z obsahu zmluvy vyplýva, že ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je vo výške 98% avšak výpočtom súd zistil, že pri sume pôžičky 400 eur, celkovej sumy 792 eur, ktorá má byť uhradená v 12tich splátkach je RPMN 309,86%. Uvedenie nesprávnej RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je klamaním spotrebiteľa a predstavuje nekalú obchodnú praktiku. Žalovaná nebola správne informovaná pred uzavretím zmluvy o RPMN, čo je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z. z. (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, účinného ku dňu podpisu zmluvy. Z tohto dôvodu súd považoval zmluvu č. 405400986 za bezúročnú a bez poplatkov.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. b, d Zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), ak d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. V zmysle § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

31. Podľa článku 3 ods.1 smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dojednaná, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavky dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Podľa vnútroštátneho práva sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 54 ods.1 prvá veta OZ nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení OZ o spotrebiteľských zmluvách. Taktiež nesmú obsahovať podľa § 53 ods.1 prvá veta OZ ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nárok žalobcu na zaplatenie upomienky vo výške 10 eur a zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, nie je upravený priamo v zmluve uvedený, preto v zmysle § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nemôže žalobca takýto poplatok požadovať. Poplatok za jednu upomienku 10,-Eur je podľa názoru súdu neprimerane vysoký, ide o neprimeranú sankciu spojenú s omeškaním dlžníka, ktorá nevyvažuje žiadny náklad žalobcu, preto by bola takáto dohoda neplatná i v zmysle § 53 ods. 5 OZ. V bode 7 VOP sa nachádza žalobcom vopred predformulované zmluvné dojednanie ako sankcia v dôsledku omeškania v prípade každej zaslanej upomienky 10,-Eur. Takúto sankciu nemohla ako zmluvné plnenie žalovaná nijako ovplyvniť, pretože úverové podmienky musela bezvýhradne prijať alebo odmietnuť a uzavrieť zmluvu ako celok. Okrem toho žalobca existenciu tejto upomienky nepreukázal. Za nedôvodný súd považuje aj nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 33,-Eur, nakoľko ani tento nárok priamo v zmluve uvedený nie je, dojednanie o zmluvnej pokute sa nachádza len vo VOP v bode 7. Ako už bolo uvedené, ide o žalobcom vopred predformulované zmluvné dojednanie, teda zmluvná pokuta nebola vyjednaná individuálne a žalovaná nemala možnosť ovplyvniť toto dojednanie, pretože je obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom k tomu nie je vôbec preukázané, že žalovaná sa mala možnosť oboznámiť v čase akceptácie zmluvy s týmito zmluvnými podmienkami. Sankcia za omeškanie je dôležitým údajom pre spotrebiteľa ako potenciálneho dlžníka, preto musí byť obsiahnutá v základných náležitostiach zmluvy. K rovnakému záveru o zamietnutí žaloby v časti poplatkov, poplatku za upomienku a zmluvnej pokuty dospel v rozsudku Okresný súd Prievidza 5C/53/2016 zo dňa 27.07.2016.

32. Čo sa týka žalobcom uplatňovanej sumy 171,51 eur ako náhrady trov mediálneho konania, žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, keďže súdu predložil ako listinný dôkaz vyhlásenie mediátora č.l. 34 z ktorého však žiadnym spôsobom súdu nevyplývalo, v akej výške si mediátor trov uplatnil, od koho resp. či mu ich žalobca aj skutočne zaplatil. Žalobca nenavrhol vykonať žiadne dôkazy a ani žiadne súdu nepredložil na preukázanie skutočnej výšky trov mediálneho konania a právny nárok na ne. Preto v časti uplatňovaných trov mediácie súd rozhodol v dôkaznej núdzi, ktorú pripísal ako neúspech žalobcovi.

33. Na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že dohoda o dohode o plnení v splátkach zo dňa 07.01.2014 je neplatná podľa § 37 a § 39 OZ, zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.01.2014 je neplatná podľa § 39 OZ v časti úroku vo výške 39,15% a je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN. Žalobca by sa tak úspešne mohol domáhať v spore len výšky skutočne poskytnutej sumy úveru. Nakoľko žalovaná už žalobcovi uhradila poskytnutú sumu úveru t.j. istinu vo výške 400 eur, čo mal súd preukázané z tvrdenia žalovanej, že jej je po dobu piatich mesiacov žalobcom sťahovaná suma 60 eur z výplaty (5x60 t.j. 300 eur) a žalobca požadoval istinu vo výške 168,94 eur, nakoľko mu žalovaná do podania žaloby uhradila 198 eur, teda žalovaná plnila nad rámec toho čo mala plniť, preto súd ako nedôvodný v celkom rozsahu, žalobu zamietol.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Nakoľko mala žalovaná vo veci plný úspech, mala by v zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, avšak v spore si trov neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli, preto o náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Leviciach písomne.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.